

bet. Man faar derved den Følelse, at det ærede Medlem er af den Slags Folk, der kan bruges baade til Sorg og til Glæde, som man siger.

Det forbavser mig yderligere, at det ærede Medlem i Gaar ligesom var ved at ville stikle til min Vederhæftighed. Det er jo noget, som en ærekær Mand ikke kan lade sidde paa sig, og derfor vil jeg drage det frem nu, jeg havde ikke i Gaar de Tal, som der var Tale om, ved Haanden. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse, hvad det var, jeg nævnedes, og hvad det var, det ærede Medlem fra Kerteminde anførte. Jeg udtalte i Gaar: „Det ærede Medlem (Eduard Larsen), der jo er meget sagkyndig i Vestkysthavnespørgsmaal, kender kun een Kommissionsbetænkning, og det er den sidste. Jeg nævnedes udtrykkelig en tidligere Kommissionsbetænkning. Vi har nemlig haft to Kommissioner angaaende Havnene paa Vestkysten, det vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa; og det var den første Kommission, der, saa vidt jeg erindrer, kom med Tallet 32 Millioner Kroner“ — det angik, som ærede Medlemmer sikkert husker, Havneanlæg ved Thyborøn Kanal —. „Nu har jeg desværre ikke denne Betænkning ved Haanden, men jeg skal faa det undersøgt til i Morgen, saa kan vi tale nærmere om det“. Jeg synes, det er en overmaade spagfærdig og ædruelig Udtalelse. Men saa siger det ærede Medlem fra Kerteminde dertil: „Jeg skal efter det Kendskab, jeg har til det ærede Medlems Vederhæftighed og Paalidelighed med Hensyn til den Slags Oplysninger, ogsaa suspendere min Dom til i Morgen.“

Nu har jeg undersøgt Spørgsmaalet, og selvfølgelig har jeg for saa vidt ikke Ret, som der ikke nøjagtigt var Tale om 32 Mill. Kr. — det sagdes jeg nu ganske vist heller ikke —, men om 32½ Mill. Kr. Det var der Forslag fremme om ved Thyborøn Kanalen. Naar man imidlertid ikke staar med Kommissionsbetænkningen i Haanden og siger: Jeg synes at erindre, at der var Tale om 32 Mill. Kr., og det saa viser sig, at der er Tale om 32½ Mill. Kr., mener jeg, at jeg dog i Realiteten har Ret, selv om jeg maa indrømme, at jeg ikke har nævnt det aldeles nøjagtige Tal. For øvrigt har der været Tal fremme paa endnu større Summer, om Planer, der løb op til baade 36 og 46 Mill. Kr. (*Sandbæk*: Nej!). Jeg synes derfor, at jeg var beskedens, naar jeg nævnedes Tallet 32½ Mill. Kr., det er nemlig det mindste, idet der deri ikke var

medtaget Kanaliseringen. Det forekommer mig, at der var et æret Medlem, der sagde Nej, men jeg har Kommissionsbetænkningen her, og er der nogen, der vil se den, staar den til Tjeneste. Jeg vilde ikke sige for meget. Ærede Medlemmer ved, at Spørgsmaalet fremkom paa den Maade, at det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) fremholdt, at der paa de Punkter, hvor vi foreslog Havneanlæg, af en tidligere Kommission havde været angivet højere Tal, og saa nævnedes jeg, at der her ved Thyborøn Kanalen, hvor den højtærede Minister for fattige 1½ Million vil lave Havn og Kanalisering, af en tidligere Kommission havde været stillet Forslag, hvoraf det mindste beløb sig til 32½ Mill. Kr. — altsaa uden Kanalisering —, og Forslag med Kanaliseringen, der lød paa baade 36 og 46 Mill. Kr. Jeg overlader derfor trygt til dette Tings Medlemmer at dømme, hvem der kan tilkomme Prædikateret vederhæftig eller mindre vederhæftig, og jeg vil stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Kerteminde, hvad han mente med disse Udtalelser. Naa, hver Fugl synger med sit Næb, og det Niveau, hvorpaa det ærede Medlem staar, medfører naturligvis, at han udtrykker sig paa den betegnede Maade. Men jeg finder nu, at jeg ikke kan lade disse Udtryk sidde paa mig, og jeg vil derfor spørge, hvad det ærede Medlem mente med dem.

For øvrigt vil jeg sige angaaende Havneanlægget ved Thyborøn Kanalen, at vi Forslagsstillere har jo det samme Forslag paa vor Plan, ligesom jeg for et Par Aar siden støttede Forslaget om Anlægget ved Thyborøn. Nu er det jo saadan, at Folkene ved Thyborøn nok vil have den øvrige Plan, men de vil have deres Anlæg først, og de har i den Anledning holdt Møder, jeg vil ikke sige hver 14de Dag, men dog vistnok hver tredie Uge, i alt Fald mere end en Gang om Maaneden, og de har ikke sparet paa deres Visdom, men har udsendt Resolutioner gennem Ritzau's Bureau, som forskellige af Landets Blade har været saa elskværdige at optage. Jeg tror, de har været anførte af en Redaktør dernede fra. Jeg har ogsaa set, at Frederikshavns Fiskeriforening har været trukket derned. Hvad Interesse den kan have af at tage dette Spørgsmaal ud til særlig Løsning fremfor det øvrige Vestkysthavnespørgsmaal, ved jeg ikke, men det vil maaske Tiden vise. Nu ved vi, at i dette kære Land er det saadan, at de uartige Børn altid faar først, og det havde vi Forslagsstillere intet imod. Vi vilde